

gen. Og jeg ryster overhovedet ikke på hånden over, at det får en konsekvens for de forældre, som man finder egnede til at bidrage til en løsning af deres egne børns problemer, hvis de ikke vil.

Det, jeg forstår Det Radikale Venstre mener, er, at hvis man laver en aftale og den bliver brudt, så laver man bare en ny aftale. Hvis den så bliver brudt igen, laver man bare en ny aftale, og så sker der ingenting; barnet kommer ikke i skole, får ikke en ordentlig uddannelse, får ikke et job, når det er færdigt med sin uddannelse. Det er konsekvensen af den radikale politik.

Kl. 15.55

(Kort bemærkning).

Lise von Seelen (S):

Den konservative ordfører siger, at man gerne vil lytte til fagfolkene, men at man må træffe nogle politiske beslutninger, og at man ikke ryster på hånden over at træffe den her beslutning.

Når nu fagfolkene samstemmende anbefaler nogle andre strategier for at opnå det, som jeg kan høre, at alle i salen indtil videre har været enige om, at vi gerne vil opnå, nemlig at folk tager et større ansvar på sig i de tilfælde, hvor de kan, hvordan kan det så være, at Det Konservative Folkeparti blot vil lytte til fagfolkene i stedet for også at tage til efterretning, hvad det er, de siger, og følge deres anbefalinger?

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Det vil vi ikke, fordi det altså er os, der lovgiver. Jeg synes faktisk, at vi har gjort en meget stor indrømmelse i relation til den skepsis, der har været omkring lovforslaget, ved at man vil evaluere efter 1 år. Det er klart, at en sådan evaluering tager vi selvfølgelig alvorligt.

Jeg er ret overbevist om, at det her vil betyde, at der er nogle børn, der har nogle problemer, som de får løst, det er jeg ikke ét sekund i tvivl om, og det er hele formålet.

(Kort bemærkning).

Lise von Seelen (S):

Ordføreren siger: Vi vil ikke ændre strategi, vi vil lytte til fagfolk, men det er os, der lovgiver. Tænk, hvis det var på samme måde, når vi skulle lave jernbaner eller motorveje, nemlig at vi var bedøvende ligeglade med, hvad fagfolkene sagde, fordi det er os, der lovgiver, så vi har det godt i maven med at lovgive anderledes. Derfor

er vi ligeglade med, hvad fagfolk siger. Det er dog en logik, som er meget speciel.

Jeg vil gerne spørge til det, vi har været inde på tidligere: Hvordan mener Det Konservative Folkeparti, at det samarbejde kan etableres – og ordet samarbejde blev nævnt flere gange i ordførertalen – når grundlaget i lovforslaget er, at man grundlæggende tager afstand fra de familier, vi her taler om, som der står i bemærkningerne?

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Det er jo et spørgsmål om, at man giver kommunerne nogle redskaber. Der står i lovforslaget, at man skal sikre, at barnet eller den unge kommer i skole, kommer til forældrekonsultationer, altså ting, som er ganske naturlige for langt, langt de fleste familier at understøtte deres barn i.

Der bliver så lavet nogle programmer, som kommer til at passe til den situation, som forældrene er i. Ad den vej, først og fremmest ad frivillighedens vej forsøger man at hjælpe forældrene til at magte den opgave, de har. Hvis de indgår sådan en aftale og ikke vil overholde den efterfølgende, får det i yderste tilfælde en konsekvens.

Grundlæggende er det et godt lovforslag med ting, som sikrer, at der er nogle gode redskaber, som kommunerne kan bruge, og det er jo også det, jeg tror, at alle partier er enige om. Det hører jeg egentlig også Socialdemokraterne bakke op, at det er nogle gode værktøjer.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Man kan jo være enig eller uenig i den logik. Logikken er jo tydelig nok det med, at når man fratar nogle forældre nogle penge, kan det være en straf, der kan gøre, at de bliver bedre forældre. Det er det, jeg hører; det er logikken bag forslaget. Det er fair nok.

Jeg vil gerne spørge den konservative ordfører: Hvis nu det er logikken, hvad vil man så gøre ved de rige forældre, som ikke nødvendigvis er gode forældre, fordi de er rige, men som har penge, og som derfor ikke vil føle sig ramt af den samme økonomiske straf, som det her forslag lægger op til, og som mange af de her fagfolk taler om.

Hvad gør man ved en millionær, som har penge, som har alle de forskellige ting, og som i princippet kan være ret ligeglad med det økonomiske? Hvad vil Det Konservative Folkeparti